

Хто володіє інформацією, той володіє світом!

Трускавецький Вісник

Видається з 14 серпня 2008 року

№ 48 (171) від 18 червня 2010 р.

Новини Трускавця та регіону

Депутатів допитують

Триває слідство по справі замаху на мера Трускавця Лева Грицака. Вчора і сьогодні правоохоронці допитували в якості свідків депутатів міської ради. Ще перед сесією до мера підійшов керівник найбільшої опозиційної фракції в ТМР Ігор Пілько із запитанням: «Ви ж не думаете, що це зробили ми?», на що Лев Ярославович лише загадково посміхнувся.

Виявляються нові обставини справи, вже можна твердо сказати, що замовником підпалу дачі в Шепільському та кидання гранати на подвір'я нашого мера є одна й та сама людина. Зловмисники в Шепільському підійшли зі сторони озера, облили бензином чи іншою горючою сумішшю підлогу та стіни дачі (після проникнення у приміщення) та підпалили. За час гасіння пожежі в Шепільському вони встигли доїхати до Станіли та вчинити огидний акт, спрямований на пошкодження майна Лева Грицака. «Це перші вибори у Трускавці із застосуванням російських політтехнологів та вибухових пристроїв», - прокоментував ці події мер Трускавця.

Є підозри, що один зі зловмисників проживає в селі в адміністративному підпорядкуванні Стебника і все ж багато хто незадоволений тим, як повільно йдуть слідчі дії, адже з часом шанси знайти зловмисників-кілерів та піроманів зменшуються. Окремі депутати міської ради обдумують ініціативу звернутися до міністра внутрішніх справ, щоб уникнути маніпуляцій на цю тему та взяти питання замаху на трускавецького міського голову під особистий контроль. Що цікаво, таку ідею підтримують як провладні, так і вкрай опозиційні депутати. Щоправда, на сесію міської ради це питання виносити не збираються.

Богдана Асафата звільнили?

В четвер наше стебницьке джерело повідомило про нібито звільнення мером Стебника Романом Калапачем свого заступника Богдана Асафата із займаної посади. Дана інформація є неперевірена, проте кажуть, що Богдан Іванович перебуває на лікарняному, а отже це може бути правдою.

В неділю трускавчани подякують отцю Якубу за служіння

20 червня парафіяни громади РКЦ у Трускавці подякують за служіння отцю-редемптористу Якубу Зелінському, який повертається до Польщі. Подячні Святі Меси відбудуться о 9.00 польською мовою та о 16.00 українською мовою.

Сьогодні відкривається галерея робіт мистецької родини Копчаків

Сьогодні, в п'ятницю, 18 червня, о 17.00 буде відкрито галерею виставкових робіт митців сім'ї Копчак, які відомі не лише в Україні, але і далеко за межами краю. Захоплювалися творами трускавецьких художників особливо в сусідній Польщі. Про факт відкриття галереї нас повідомила п. Віра Копчак.

Галерею творів буде відкрито в приміщенні будівельної фірми «Арко», що на вулиці Мазепи, 23. Колись в цьому приміщенні був мисливський зал, в ньому збиралася спільнота ГО «Міський ліс», в тому числі і в буремну осінь 2009-го. Частина експонатів мисливської зали власник «Арко» та цієї зали п. Руслан Козир подарував міському музею, решту було перенесено в інше приміщення. Про деталі відкриття виставки та інші цікаві моменти повідомимо вас додатково.

Власна інформація

І ще раз про благодійний турнір з волейболу

11 - 12 червня у спортивному залі спорткомплексу ДЮСК «Спортовець» відділу освіти Трускавецької міської ради відбувся Перший благодійний турнір з волейболу, з нагоди відкриття

«Сезону спорту» в СПА-готелі «Женева». Засновником, почесним президентом та організатором турніру був депутат верховної ради України п. Лопушанський Андрій Ярославович і мережа готелів «Royal Hotel and Spa Resorts» і СПА-готель «Женева». У турнірі приймали участь команди: «ROYAL HOTEL AND SPA RESORTS» м. Київ, «5-тий елемент» м. Київ, «Надзвичайні новини» м. Київ, «Ураган» м. Івано-Франківськ, модельне агентство «Нікіта» м Київ, команда «Стрілки» школа-інтернат Самбірського району. Гравцями команд були багато українських знаменитостей - Андрій Лопушанський, Микола Катеринчук, Лідія Рябкова, Костянтин Стогній та інші.

На урочистому відкритті до учасників турніру звернувся директор СПА-готелю «Женева» Юрків Андрій Павлович який наголосив, що Перший благодійний волейбольний турнір покликаний розвивати дитячий і підлітковий спорт у регіонах України, допомагати загальноосвітнім навчальним закладам та сирітським будинкам спортивним спорядженням, популяризувати здоровий спосіб життя – «Здорові діти – сильна Україна». Метою проведення турніру є реальна фінансова та матеріальна допомога і опікування Лаврівським дитячим будинком та школою інтернатом «Стрілки».

Обслуговувала змагання суддівська бригада ДЮОСК «Спортовець» у складі: головний суддя Ігор Гургула, судді Юрій та Оксана Белові.

Кошти вилучені з проведення благодійного турніру передані Лаврівському дитячому будинку та школі інтернату «Стрілки». Також дітям-сиротам цих спеціальних закладів було вручено велику кількість подарунків – м'ячів та плакатів з автографами знаменитих людей, спортивне та туристичне обладнання. Подарунки вручали Андрій Лопушанський, Костянтин Стогній, Микола Катеринчук та Андрій Юрків.

Начальник ГУМВС України у Львівській області Михайло Цимбалюк (в середу його призначено губернатором Тернопільщини) та начальник УДАІ Василь Струс подарували дітям-сиротам музикальний центр та надали особисту фінансову допомогу, а всім учасникам змагань вручили цінні подарунки.

Не залишилися без подарунків і учасники показових виступів із східних єдиноборств команди «ЖЕНЕВА», які отримали від організаторів спортивний інвентар.

Переможцем першого благодійного волейбольного турніру стала команда «Royal Hotel and Spa Resorts» м. Київ, друге місце посіла команда провідного фітнес клубу м. Києва – «5-й елемент», третіми стали гравці команди «Стрілки» Старосамбірського району (частина гравців – колишні учні школи інтернату «Стрілки»), четверте місце у активі команди «Ураган» - представників «Європейської партії України» з м. Івано-Франківська, п'ятими стали гравці команди «Надзвичайні новини» з телевізійного каналу «СТV», шостими команда «Нікіта» - модельне агентство м. Києва.

У останньому матчі за Суперкубок між чемпіоном турніру, командою «Royal Hotel and Spa Resorts», та збірною командою інших учасників (по 2 гравці від кожної команди) – перемогу і Кубок отримала збірна команда.

Всі учасники отримали іменні дипломи, а призери змагань грамоти і медалі. Команді «Royal Hotel and Spa Resorts» було вручено Кубок чемпіона.

Нагородження проводили директор СПА-готелю «Женева» Андрій Юрків, начальник ГУМВС України у Львівській області Михайло Цимбалюк, генеральний менеджер ТзОВ «Трускавецьінвест» Валентина Зануда та директор Трускавецького ДЮОСК «Спортовець» Любомир Мацькович.

Учасники дали високу оцінку організації турніру, який пройшов завдяки співпраці колективів СПА-готелю «Женева» та ДЮОСК «Спортовець».

Любомир Мацькович, директор ДЮОСК «Спортовець»

У Дрогобичі зіткнулися дві автівки: травмовано дві людини, водія «Тойоти» розшукує міліція

15 червня на вул. Трускавецькій у місті Дрогобичі Львівської області зіткнулися автомобілі «ЗІЛ-138А» і «Тойота Ленд Крузер Прадо», внаслідок чого були травмовані дві людини. Про це ЗІК повідомили у прес-службі управління ДАІ у Львівській області.

Внаслідок автопригоди 49-річний водій автомобіля «ЗІЛ-138А» та пасажир цього авто, 51-річний житель Дрогобицького району, із травмами були госпіталізовані у Дрогобицьку міську лікарню.

Після дорожньо-транспортної пригоди водій «Тойоти» залишив місце пригоди. Зараз тривають слідчі дії, які мають встановити обставини і винуватця аварії.

Володимир Козьявкін отримав Хрест Пантелеймона Цілителя

Генеральний директор Міжнародної клініки відновного лікування у Трускавці Володимир Козьявкін отримав найвищу відзнаку Міністерства охорони здоров'я Хрест Пантелеймона Цілителя. Нагороду геніальному лікарю вручив міністр Зіновій Митник сьогодні, 18 червня, під час візиту до Львова.

Володимир Козьявкін сказав, що це знак визнання нашої праці та праці львів'ян. «Адже пацієнти із більш як 50 країн світу приїждять до нас на лікування», – заявив Козьявкін. Він додав, що зараз настав час ікс для реальних реформ у державі. І сказав, що знає міністра охорони здоров'я особисто та сподівається, що він втілить ці реформи.

Окрім того, голова Львівської ОДА Василь Горбаль зазначив, що такі люди, як Володимир Козьявкін, творять гідне обличчя львівської медицини в Україні та є справжніми патріотами своєї держави, адже давно уже могли виїхати на одне із численних запрошень в Ізраїль чи інші країни.

Десятий Львівський міжнародний економічний форум відбудеться у жовтні в Трускавці

X Львівський міжнародний економічний форум у жовтні цього року відбудеться знову у Трускавці. Про це 16 червня на круглому столі з обговорення Програми економічних реформ Президента України Віктора Януковича повідомив голова Львівської ОДА Василь Горбаль. З його слів, X Львівський міжнародний економічний форум пройде під назвою «Транскордонне співробітництво – погляд у майбутнє».

Горбаль розповів, що на форумі область представить цікаві інвестиційні проекти, буде забезпечене належне представництво інвесторів. «Сподіваємось, форум стане хорошим поштовхом до залучення інвестицій», – зазначив голова ЛОДА. Нагадаємо, IX Львівський міжнародний економічний форум відбувся 1-2 жовтня 2009 року у Трускавці.

www.zik.com.ua

Вісті з Борислава

- ТзОВ «Магістраль» зів Стрия та ПП «АРТ-Регіон» зі Старокостянтинова Хмельницької області ремонтуватимуть вулиці Бандери та Трускавецьку в Бориславі.

- Керівники бориславських підприємств ігнорують щотижневі понеділкові наради, на яких розглядаються важливі питання міста. На це звернув увагу в. о. мера Борислава Василь Чабан.

- Минулого тижня сталася пожежа в складських приміщеннях «Барвінку» в Бориславі, гасили пожежники з Дрогобича та Трускавця. Великих збитків завдано не було, згоріли в основному лише картонні коробки, ліквідували пожежу досить швидко.

За матеріалами газети «Нафтовик Борислава»

Вісті зі Стебника

- Як ми вже повідомляли, двадцятого червня о 15.00 в Народному домі відбудеться Другий форум громадських організацій Стебника для створення єдиної сили - "Стебницького громадського руху". За словами голови ініціативного комітету Павла Побережного, на запрошення відгукнулися представники понад двадцяти громадських організацій. На самому форумі буде запропоновано до підписання договір про спільну громадську діяльність. У межах цього договору планується координація та розвиток громадського руху в Стебнику, а також формування якісно нової влади.

- Мешканці будинків на вулиці Степана Бандери, 1 і 4 створюють небезпечну ситуацію. Про це заявляють представники газової служби. Так, у цих будинках додумалися до того, аби замурувати шланги, витяжки не працюють. Газонебезпечна ситуація склалася у цих будинках минулого тижня, так що мешканцям змушені були навіть відключити газ.

- Минулого тижня в будинку на вулиці Грушевського, 9 горів підвал. Пожежники вчасно ліквідували пожежу.

- Міський голова видав розпорядження про пошук приміщення для комунальної аптеки. За ідеєю, в ній мають бути нижчі ціни й орієнтована вона на соціально незахищені верстви населення.

- Головний лікар Стебницької міської лікарні Роман Пукало бідкається тим, що цьогоріч у місті набагато більше комарів, ніж було у минулі роки. Ці комахи можуть переносити різні вірусні захворювання, в тім числі й малярію.

- Відомий у Стебнику магазин "Рукавичка" вирішив не чекати милостей від влади і самотужки заасфальтував так звану "кишеню" - місце для стоянки автомобілів. Зручно водіям, та й люди можуть, не спотикаючись, добратися до магазину. Якщо так далі піде, а влада не поспішатиме ремонтувати дорогу, то "Рукавичка" і це зможе осилити. Але тоді, питається, навіщо нам така влада?

Газета «Воля громади»

Істерика Романа Калапача

Минулого вівторка на оперативній нараді міський голова Роман Калапач зробив спробу не лише утвердити свою монополію на владу, що вже видно неозброєним оком, а й суттєво зменшити вільну зону свободи слова у Стебнику.

Так, він стверджував, що газета "Воля громади" перекручує інформацію, сіє неспокій у місті, а "негарні люди" хочуть прийти до влади.

Що ж так обурило нашого красеня-мера? Невеличка замітка у минулому номері газети, в якій повідомлялося про те, що вже два тижні поспіль міський голова з'являється на вівторкових нарадах лише на початку, а потім зникає. Першого разу він поїхав до Львова, а другого його викликали до телефону, і на нараду він більше не прийшов. Це факт, який важко спростувати. Але Роман Калапач знайшов привід, аби розповісти стебничанам на камеру (наразі телевізійну), що у Львові він вирішував глобальні проблеми (і де таких слів нахапався?), а після другої наради в своєму кабінеті розв'язав ще низку важливих для Стебника проблем. І хто би сумнівався, що Роман Степанович у своєму кабінеті герой? Але ж не було його на нарадах - і що поробиш?

Заперечувати щось Романові Калапачу я не буду, бо те, що мер розповів стебничанам зовсім не відповідає тому, про що написала газета. Хіба би він міг щось вичитати між рядків або, згадавши свої підпіляцькі часи, нагрів газету на вогні й прочитав зашифроване в замітці, що було написано симпатичними чорнилами.

Далі - більше. Роман Калапач не дав мені слова, мотивуючи тим, що я не є керівником стебницького підприємства. Але ж усі ходять на наради, щоб радитись, а не слухати монолози мера. Та й Конституція України, відповідні закони про засоби масової інформації прямо забороняють калапачам нехтувати принципами свободи слова.

Звичайно, не ця безневинна замітка стала причиною обурення міського голови. Читачі пам'ятають, про що ми писали в останніх номерах газети. Скажімо, про те, що час Романа Калапача вийшов, адже присягу він прийняв 27 квітня 2006 року, а стебничани обрали його на чотири роки і не продовжували термін його повноважень. Або про те, що проти Романа Калапача за поданням народного депутата України Юрія Кармазіна можуть порушити кримінальну справу. Або про махінації з меблевим магазином. Або про ситуацію у "Стебникводоканалі". Або про нелюдське існування мешканців гуртожитку на вулиці Степана Бандери, 3. І в кожному номері є щось критичне на Калапача, який має прямий стосунок до цих справ. Інший би задумався: а, може, я дійсно щось не так роблю?

Це все очевидні речі, й Романові Степановичу нічим крити. Тому й вчепився до того, що я не писав, намагаючись втовкмачити стебничанам, який я поганий. Порадив би панові Калапачу поменше з'являтися на екранах телевізорів, бо чим частіше він видає з себе святішого за Папу Римського, тим більше у стебничан з'являється бажання прийти до "білого дому" і "попросити" його з кабінету.

Роман Калапач не тільки порушує чинне законодавство, про що говорять поважні юристи, а й виявився нікудишнім менеджером. Це видно неозброєним оком по міській господарці. Навіть нарад він не вмів проводити. Говорить про уявні успіхи, дає якісь доручення, а потім не питає, хто і як їх виконав. Ось і кочують з наради в нараду проблеми невиділення коштів головам ОСББ, небезпеки від електрощитових, що може призвести до загибелі людей, мало не цілодобове споживання людей, витікання води і таке інше. Найпростіше в цій ситуації для нього закрити рот тим, хто не може і не хоче мовчати. Але не вийде, Романе Степановичу! Стебник вартує бути європейським містом, а не провінцією.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

Футболісти

Футбольні фанати мають місяць насолод: у Південно-Африканській Республіці триває чемпіонат світу з футболу.

Не бракує футболу і в Стебнику. Але я маю на увазі не нашу футбольну команду, яка впевнено лідирує в чемпіонаті, а тих футболістів, що засіли в міській раді.

Ось уже більше двох років триває епопея з новим стебницьким стадіоном. Якщо вірити можновладцям, на його облаштування пішло триста тисяч гривень. Грошей уже нема - і стадіону теж. Досі ніхто не може зрозуміти, кому, власне,

цей стадіон належить. Ніби є рішення депутатів попередньої каденції, що громаді, але де акти прийнятих робіт і чому міська рада не б'є на сполох, що стадіон не функціонує? Триста тисяч - це великі гроші, і я думаю, що якби громада їх мала, то стадіон вже би давно працював, були б навіть бігові доріжки і трибуни для глядачів. Але футболістам з міської ради більше подобається процес, коли зникають гроші, ніж кінцевий результат, коли їх запитують: а що ж ви зробили? А такі запитують.

Або візьмемо спортивний зал у Народному домі. Санстанція закрила його - і нема на те ради. Формально цей спортзал належить відділу культури Дрогобицького міськвиконкому, але ж і стебницькі футболісти з місцевої ради теж могли б прикласти руку, аби виконати вимоги санстанції. Але вся біда в тому, що, на відміну від стадіону, грошей на ремонт спортзалу ніхто не дає. Що нашим футболістам до того, що діти не мають чим зайнятися, а тому пиячать, стають наркоманами? Головне, що у наших футболістів статки ростуть не по днях, а по годинах. Так само й апетит у них росте, бо фатальний день 31 жовтня наближається з космічною швидкістю, тож треба розікрати все, що ще погано лежить у Стебнику. А тут - непочатий край роботи.

Наші футболісти вміють фінтити, відфутболювати неугодних, якщо треба - й підніжку підставляють, та так віртуозно, що й жодний суддя не помітить. Але рано чи пізно дев'яносто хвилин матчу спливають і можна отримати не оплески за красиву гру, а потужний свист з криками "Ганьба!" за бездарно проведений час на полі, а то ще й копняка в те місце, звідки ноги ростуть.

Ми уважно спостерігаємо за грою наших футболістів, більшості з яких вже дали жовті картки. Вони явно загрались, і ось-ось засвітиться перед ними червона карточка. Геть з поля, панове! Геть з міської ради! Стебник вартує бути європейським містом, але вже без вашого бездарного керівництва.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

«...Незбагненні діла Твої, Господи!»

Нещодавно у Стебнику за сприяння християнської церкви "Добра Новина" (священослужитель Володимир Кузьмич) та голови Асоціації інвалідів "Серце допомоги" Романа Кіндратишина відбулося зібрання, на яке було запрошено місіонера з Норвегії П'єра Хойланда.

- Вже вкотре, - розповів присутнім п. Роман, - до нас залюбки приїжджають брати-місіонери з Норвегії, надаючи фінансову, гуманітарну допомогу та ліки, які виготовляють лише в Норвегії.

Незважаючи на спеку, в приміщенні не було де яблуку впасти. Інваліди, їхні родини та усі бажаючі з великим задоволенням прийшли на зібрання, аби поспілкуватися з тими, хто милосердно простягає неповносправним руку допомоги.

- За рік моєї діяльності в організації, яка нараховує майже 120 інвалідів першої, другої та третьої груп загального захворювання (всього у Стебнику проживає понад 630 інвалідів першої та другої груп), я неодноразово оббивав і продовжую оббивати пороги міської ради з проханням надати нам приміщення, яке плануємо переобладнати в реабілітаційний центр для людей з особливими потребами. Та міська рада лише тупцює на місці, - поділився наболілим Роман Ярославович. - Минулоріч я отримав від мера Романа Калача чергову обіцянку про надання нам приміщення на вулиці Трускавецькій, 2 (народна назва "на Скренті") площею 35 квадратних метрів, яке можна використати лише під офіс. Я пояснював міському голові, що приміщення під кабінет мені не потрібне. Що я там буду робити: приймати членські внески? Більше в цьому приміщенні нічого не можна зробити. Ми маємо свій проект щодо облаштування реабілітаційного центру, аби створити відповідні умови для покращення життя інвалідів та їх родин. Там плануємо обладнати приміщення для спортзалу, встановивши спеціальні тренажери, ідальні, де малозабезпечені інваліди та самотні люди похилого віку харчуватимуться безкоштовно. Запроектовано й кабінет масажу, кімнати для відпочинку та дозвілля (перегляд фільмів, гра в шашки, шахи, теніс, куточок молитви тощо), приміщення для надання першої медичної допомоги, де можна буде поміряти тиск, прийняти ліки і у разі необхідності викликати додому медпрацівника чи волонтера, що допоможе доглядати хворого, поратися по господарству. Необхідно також виділити й приміщення для надання ритуальних послуг для інвалідів та малозабезпечених сімей, в обслуговування якого входить і надання катафалку (оплата проводитиметься лише за використаний бензин). Обладнати спеціальні місця під автомайстерню для транспорту асоціації та для ремонту побутової техніки і інвалідних колясок. Необхідно виділити кімнату для перукарні, де неповносправних та малозабезпечену категорію населення стригтимуть за помірну ціну, кабінет для безкоштовної юридичної консультації (в разі необхідності можна буде викликати юриста додому). Я вже мовчу про те, що немає навіть відповідних приміщень для складів, аби зберігати гуманітарну допомогу (за інших обставин митниці відмовляються розмитнювати гуманітарну допомогу) та банку для речей, у якому можна буде зберігати речі, які заможні сім'ї нашого району офіруватимуть для нашої асоціації. Донедавна ми отримували вже розмитнену гуманітарну допомогу та ліки. Але так весь час тривати не може! Болить душа, що навіть іноземних гостей та відвідувачів ми не можемо прийняти на зібраннях. Ну хіба це по-людськи?

Поки всі бажаючі підтримати вищезгаданий проект засвідчували свою згоду підписом (усі необхідні документи та скаргу щодо небажання влади співпрацювати з Асоціацією п. Роман має намір скерувати до вищих інстанцій Верховної Ради України), хор церкви "Добра Новина" прославляв Господа духовними піснями.

Згодом було надано слово місіонеру з Норвегії 69-річному П'єру Хойланду, який насамперед вибачився, що за відповідних обставин цього разу брати-місіонери не змогли відвідати Асоціацію інвалідів Стебника. П'єр Хойланд розповів, що одружений, має п'ятеро дітей, дванадцятьох онуків та одного правнука. І наголосив на тому, що час від часу бувають моменти, коли в наше тіло несподівано стукає хвороба.

- Моє життя благословенне Богом, і я дякую Йому за це. З раннього дитинства я прийняв Ісуса Христа у своє серце, - сказав він.

Згодом з уст норвезького місіонера прозвучала сповідь, яка нікого не могла залишити байдужим:

- У мене було все: високооплачувана робота, заможна сім'я. Проте одного разу, коли я йшов на пошту відправляти листа, то з жахом помітив, що не маю сили в руках, аби його втримати. Листа підхопив вітер. Згодом я знайшов його, пошарпаного вітром та дощем, гірко усвідомлюючи, що з того моменту моїм тілом оволоділа хвороба. У 1983 р., коли мені заледве виповнилося 44 роки, я вже не міг працювати. Хвороба прогресувала настільки, що уразила мій мозок. Руки й ноги не підкорялися моїй волі, тіло моє не тримало баланс, я не міг ходити. Сльози не йшли з мого обличчя. Аби не боліли мої очі, їх слід було щоденно закапувати 7-8 разів на добу.

Вибачайте, що плачу! Не тому очі мої наповнюються слізьми, що сам себе шкодую. Ні! Я плачу через те, що Господь силою своєї безмежної любові зцілив мене від недуги. Я завжди плачу, коли розповідаю про цей благословенний момент мого життя. У 1991 р. мене відвезли у найбільшу центральну клініку Осло. Провівши фахове обстеження, лікарі запевнили, що у них немає таких дорогих медикаментів, аби мені допомогти і що подальше життя я змушений буду провести в інвалідному візку.

Хоча у Норвегії є дуже хороша соціальна робота, допомога з боку держави, ситуація вкрай загострилася, коли я усвідомив свою цілковиту безпорадність. Я тоді був служителем в церкві і сам молився за недужих. Багато з них після моїх молитов отримали зцілення, хоча сам я був хворим. Тож попросив усіх, щоби молилися і за моє зцілення.

У лютому 1992 р. Господь торкнувся й мого тіла! Я сидів на спеціалізованому кріслі, осмислюючи прочитане мною до кінця Святе Письмо... І - о, чудо! Я зміг піднятися на власні ноги. Радісно збагнув, що тіло моє збалансоване. Згодом почав вільно ходити по кімнаті. Зайшовши на кухню, спробував рукою, яка донедавна мені не підкорялася, скуштувати страву. Рука знову стала слухняною. Хіба це не милість Бога?!

Тепер, коли я бачу собі подібних, нужденних неповносправних людей, мого серця торкається безмежна любов і співчуття. Я широкі прагну їм допомогти! Моя місіонерська робота полягає і в тому, аби надсилати в Україну гуманітарну допомогу: медикаменти, інвалідні візки, побутові речі й таке інше. Я безмежно радий, що знову в Стебнику. Впевнений, що у подальшому житті наша співпраця принесе позитивні результати. І влада нарешті сприятиме цьому розвитку, а не стоятиме осторонь. Поспілкувавшись з братом Романом та розглянувши його проект, з Благословення Господнього переконаний, що йому вдасться втілити задумане в реальне життя. Аби кожна неповносправна людина мала покращені умови проживання. Моя община нараховує декілька інвалідних крісел, які згодом маю намір надіслати вам. Хай благословить вас Бог!

Зі словами подяки виступили і пастор церкви "Добра Новина" Володимир Кузьмич, який свого часу провів декілька років в Норвегії, навчився вільно спілкуватися норвезькою і був нашим перекладачем, а також депутат Стебницької міської ради Марія Губицька та представник Партії регіонів Ігор Сушицький.

- Я вдячний Богу за можливість знову бути разом. Бог завжди надсилає нам людей, що прагнуть нам допомогти. Минулоріч на День інваліда нас відвідала група людей з Норвегії, які закупили для асоціації продуктивні пакети і виявили бажання з нами співпрацювати. В Україні також є багато добрих людей - спонсорів і меценатів, які воліють залишатися невідомими. Це наштовхує нас на думку, що насамперед ми маємо бути Людьми з великої літери, - відзначив п. Володимир Кузьмич.

Ігор Сушицький та Марія Губицька запевнили присутніх, що зроблять усе можливе, аби припинити для Романа Кіндратишина подальше ганебне ходіння по "муках". Вони вирішать це питання через своїх партійних лідерів на обласному та державному рівнях.

Інвалід першої групи Роман Кіндратишин зізнався, що також був зцілений Господом від гемофілії у чудовий спосіб. Бажаючи заглушити біль, п. Роман довго зловживав алкоголем, доки не покався за свої гріхи перед Господом і був моментально зцілений від алкозалежності, інших шкідливих звичок та хвороби. А завдяки Господній благодаті були зцілені і його ноги. Зараз голова Асоціації вбачає свою місію, аби допомогти неповносправним відчутти себе захищеними, аби створити їм відповідні умови проживання. І вірить, що світ - не без добрих людей.

Поспілкувавшись за круглим столом, п. Хойланд відзначив, що хоча в Норвегії владні структури й дбають про малозабезпечених та неповносправних людей, громада сама намагається покращити рівень добробуту.

- Ми самотужки прибираємо парки, сквери, облаштовуємо місця для проведення святкових виступів та концертів, - каже він. - І влада нам завжди сприяє. Щоправда, перший крок робить громада. Бажаю і вам дорости до такого рівня.

- Над цим варто задуматися. Тільки духовно збагачені, соціально свідомі громадяни держави здатні бути милосердними, - розповів п. Роман Кіндратишин. - Духовні наставники м. Трускавця, Дрогобича, Борислава різних релігійних конфесій залюбки погодилися до співпраці з нами. Ми завжди відкриті до спілкування, та чомусь місцева влада не може і не хоче цього усвідомити.

Вікторія Лишик, газета «Воля громади»

Аналогів «Нафтусі» немає в цілому світі, або Популярно про рідне

Трускавець святкує День народження, вже традиційно дату не від моменту заснування міста, не від моменту першої згадки, а від утворення курорту в цьому галицькому селі під владою Австрії, що мало місце в 1827 році. Саме тоді було збудовано першу невелику водолікарню на 8 кабінок. Саме в ці часи розпочав дослідження мінеральних вод міста на науковому рівні львівський аптекар вірменського походження Теодор Торосевич (з давнього роду Торосян). Результати його досліджень були опубліковані в 1836 році. В подальшому «Нафтусю» та інші води курорту досліджували вчені Машек, Кох, Унгер, Скалковський, Радзішевський, Шаноха, а також Прашіль, Герус, Мархлевський, Фляшен, Орловський (це все у довоєнний час), після II світової наукові дослідження продовжилися лише після перерви, коли Трускавець перебував у статусі колгоспу імені Шевченка, тобто аж з 50-х років.

Можна називати ще десятки прізвищ, імен дослідників, які проробили колосальну роботу, проте парадокс полягає в тому, що по сьогоднішній день ніхто не може на 100% стверджувати, що лікувальна дія «Нафтусі» полягає саме в тому то чи в тому. Причинами лікувального начала «Нафтусі» називали і нафту, і розчинені солі, і сірчані вуглеводні, і леткі

органічні речовини, і бітуми, і феноли, і комплексні сполуки типу карбаміду з парафіновими вуглеводнями та його похідними, і органічні смоляні речовини. Дискусії з приводу того, що ж в складі «Нафтусі» так сильно лікувальним чином діє на хворий організм, не припинилися і понині. Єдине лише не викликає заперечень, так це те, що ця вода благотворним і мало що не чудодійним способом впливає на хворі органи, системи органів, на весь організм. Без сумніву, Трускавець можна назвати курортом з великої літери, адже тут не просто відпочивають, а лікуються і виликовуються.

Близько 40% хворих, які їдуть на наш курорт, мають проблеми з урологічними захворюваннями. Сечогінний та жовчогінний ефект «Нафтусі» призводить до збільшення сечовиділення, адже цей процес стимулюють жовчні кислоти. Це не лише сприяє боротьбі організму з різними інфекціями та посилення його імунітету в подальшому, не лише попереджує каменеутворення та ріст тих каменів, які є, але сприяє роздробленню їх на дрібніші, на пісок, який вимивається з організму. А якщо до цього додати новітні апарати, якими послуговуються на курорті в XXI столітті (а це і в «МедПаласі» від ЗАТ «Трускавецькурорт», і в «Шахтарі», і в «Карпатах», і в «Дніпрі», і в міській лікарні, в «Молдові», і в багатьох-багатьох інших санаторіях міста), то можна сказати, що на курорті Трускавець робляться реальні чудеса – хворі перетворюються на здорових, імпотенти – на повних енергії та сил чоловіків, зменшується втома, сухість в роті, свербіння шкіри та спрага у хворих на цукровий діабет, покращується робота травної, видільної та серцево-судинної систем організму, нормалізується робота нервової системи, кровообіг, обмін речовин.

Для тих, хто ще ніколи не був на нашому курорті, варто теж знати, що окрім легендарної «Нафтусі», яка є унікальною водою, є і багато інших мінеральних вод, цілющих, лікувальних, з благотворним впливом на людський організм. Про них дещо пізніше, а от про «Нафтусю», королеву вод, в першу чергу. Отже, цю воду мінеральною ми називаємо просто в силу звички, насправді вона є прісною, з характерним смаком та запахом, спричиненим вмістом в ній певних органічних речовин. Вода активізує окисні процеси, благотворно впливає на процеси ендо- і екзосмосу, сприяє виділенню з організму шлаків, які накопичуються при хворобливому процесі. І не лише сечокам'яної хвороби чи сечових діатезів можна позбутися при проведенні курсу лікування «Нафтусею», а й багатьох інших захворювань, і не лише сечовидільної системи. І це не просто слова, фільтраційно-реабсорбційна функція нирок покращується, доказом цього є проведені проби Зімницького та індигокармінова проба. Знеболювальна дія, протизапальна, стимулююча та зміцнююча – кожна з них можна регулювати відповідно кількістю, якістю (станом) та часом вжитої води «Нафтуса». Так, якщо функція нирок збережена добре і нема проблем з серцево-судинною системою, то воду п'ють тричі на день за 1 – 1,5 години до прийому їжі, в окремих випадках в залежності від маси тіла лікар може призначити і до півлітра води на прийом тричі на день. Якщо ж наявні явища пієлоектазії, пре гідронефрозу та гідронефрозу, а при цьому ще хворе серце, то більше 200 – 250 грам води лікар ніколи не призначить, щоб не було передбачуваних (чи й цілком передбачуваних) побічних ефектів. А при виражених порушеннях відтоку сечі взагалі більше, ніж по 100 – 150 грам «Нафтусі» за один прийом пити не рекомендується.

Наші дані не можна вважати узагальненням для всіх, адже автор статті, незважаючи на прочитання маси літератури по тематиці трускавецьких мінеральних вод, все ж не є науковцем у цій галузі і навіть не є лікарем – досвід викладання біології близько 10 років в школі хоча і дав багато в цьому плані, та все ж недостатній для того, щоб після прочитання статті можна було робити висновки, яку воду, скільки, як і коли вживати. Адже тільки лікар може призначити, теплу чи холодну воду вживати, тільки «Нафтусю» чи в комплексі з іншими водами, інколи воду призначають пити не до їжі, а після неї. Людський організм надто складний механізм, щоб без вивчення спеціаліста займатися самолікуванням. «Нафтуса», як і інші води курорту Трускавець, є ліками, нехай і створеними самим Богом, відповідно дозування повинно враховувати ряд факторів – супутні захворювання, алергічні реакції, підвищена, нормальна чи понижена кислотність шлунку, виразкова хвороба, гастрити, хвороби інших систем організмів (травна, серцево-судинна, опорно-рухова, видільна, нервова, сечостатева) тощо.

Весь санітарно-курортний режим покликаний створити умови загального оздоровлення організму, а не лише якогось одного органу. Навіть у тому випадку, коли болить один орган, не він може бути причиною болю, її інколи варто шукати в зовсім іншому місці. Для цього і обладнані трускавецькі санаторії високотехнологічною діагностичною апаратурою і що важливо – скористатися послугами висококваліфікованих спеціалістів можуть не тільки відпочивальники даного окремого санаторію чи діагностичного центру, а і відпочиваючі з інших санаторіїв, готелів, пансіонатів, ті, що винаймають помешкання в приватному секторі, місцеві жителі, мешканці сусідніх міст. Трускавець далеко переплунув за рівнем обслуговування інші сусідні курорти і навіть те, що бренд «Нафтуса» хотіли би присвоїти деякі наші друзі-паразити, свідчить про те, що саме на нас рівняються, саме Трускавець задає тон.

А якщо бути чесним до кінця, то аналог нашої «Нафтусі» є тільки в Уругваї, в країні, яку багато хто відрізняє від Парагваю лише по футбольній команді і про яку знають більшість лише те, що це десь в Південній (Латинській) Америці. Так що як конкурент для Трускавця Уругвай відпадає зразу. Дещо подібними до наших вод є родовища на Уралі та в Ульяновській області Росії, але якщо руки не дійшли до їх розробки в часи СРСР, то і тепер не дійдуть, хочеться надіятися на це. Порівняно добре вивченим є джерело Калаалти, теж джерело Тенгіалти, це в Азербайджані, в межах Чирах-Калінської височини північно-східного крила Тенгі-Бешбармакського антиклінорія. І все ж це не «Нафтуса», а лише дещо подібна на неї вода. А про води Східниці, Моршина, Корчина (в пляшках випускають як «Нафтусю» Сколівську), Борислава та інших джерел і говорити не доводиться. Ніхто не збирається заперечувати їхні лікувальні властивості, але ці мінеральні води зовсім іншого призначення, зовсім іншої структури і теж не можуть вважатися конкурентами «Нафтусі», адже впливають на інші органи, на інші процеси, хоча і вони не вивчені повністю, на 100%.

Після «Нафтусі» традиційно згадують про «Софію», «Марію», «Юзю», інколи про джерела «Анна», «Фердинанд», «Еммануїл», «Катерина», «Едвард», про сіль «Броніслава». Окремі з цих вод використовують додатково з «Нафтусею», інші окремо, одні приймають внутрішньо, інші тільки зовнішньо, у вигляді ванн, серед них – сульфатно-хлоридні, гідрокарбонатно-сульфатні, кальцієво-магнієві, натрієво-кальцієві та інші. Навряд чи комусь аж так цікавий був би

хімічний склад кожної з вод, тим більше, що додаткову інформацію по цьому можна знайти при потребі. А от те, що від «Юзі» підтягується шкіра, «Марія» нормалізує травлення та обмін речовин, «Софія» лікує гастрити, проблеми з кишківником, а сіль «Барбара» нічим не поступається знаним гірким солям з відомих курортів Німеччини, Австрії чи Франції, знає кожен, хто хоча б раз побував на курорті у Трускавці.

Літо завжди ставить проблему відпочинку – їхати на море, в Крим, на Південь України чи вибрати щось заморське – Єгипет, Туреччину, Хорватію, Чорногорію, Болгарію? Когось ваблять українські Карпати, а хто не може без екстриму Альп чи Кавказу. І все ж є багато людей, які хочуть використати час відпочинку якомога раціональніше – і відпочити, і здоров'я поправити, і щоб не було надто дорого. Оптимальним варіантом для таких людей буде Трускавець в передгір'ї Карпат, сонячний, зелений, чистий бальнеологічний курорт, можливо навіть найкращий курорт України. Без медикаментозного лікування, через споживання благословених Богом мінеральних вод, тут можна придбати те, чого не купиш за гроші – здоров'я. Позитивна налаштованість на кожного відпочивальника, турбота про нього як про рідну людину, намагання допомогти мудрою порадою досвідченого лікаря чи просто фахівця своєї справи – це Трускавець вигідно вирізняє з-поміж інших курортів. Вибір послуг, можливостей проживання, харчування, відпочинку, обстеження, лікування – насправду величезний. Якщо люди їдуть у Трускавець 20, 30, 40 років і кажуть, що ще хочуть приїхати сюди, адже тут – просто чудесно, то це вже про щось свідчить, повірте.

Ясні зорі, тихі води, моя Україно! Мій краю калиновий, мій світе коханий! Дзюркотить водичка – прозора, чиста, цілюща, з глибин землі, із смаком і запахом карпатського зілля, життєдайної сили землі, міцністю кременю та м'якістю рідних долонь. Як колись Ілля Муромець набирався сили від землі, так кожен з нас може набратися міці та здоров'я – попивши унікальної води, омившись нею, прийнявши її в себе як фактор лікувальний, для тіла і для душі. Здоров'я потрібно берегти, але якщо ви вже не вберегли, то приїжджайте в Трускавець. Джерела мінеральних вод творять чудо, станьте ж учасниками цього чуда – оздоровлення людини. Приїжджайте, «Нафтуся» чекає...

Володимир Ключак

Коли в Стебнику буде стадіон?

Нещодавно відбулась приватна розмова між мною і керівником підрядної фірми, яка проводила роботи з реконструкції спортивного ядра (футбольного поля) Стебницького стадіону, - Іваном Володимировичем Шулаком.

Направо й наліво говорять усім, що він зробив у Стебнику одне з найкращих футбольних полів у регіоні, тоді як ФК "Стебник" вже другий рік грає на футбольному полі школи № 6, яке за розмірами не відповідає рівню змагань, що проводяться. Де тут логіка, де тут правда? А правда тут одна: підрядник не дотримав даного слова і не виконав узяті на себе зобов'язання. Роботи виконані невчасно, були порушені всі терміни здачі об'єкту, все зроблено не дуже якісно і не в повному обсязі.

Хто тут винен? Іван Володимирович каже, що "Львівобленерго", яке невчасно перерахувало кошти. Але як я пам'ятаю, була домовленість, що на початок робіт підряднику виділять сто тисяч гривень, що й було зроблено, а решту дві тисячі – після виконання робіт. Комісія прийняла роботу і підписала акти виконаних робіт. З цим усі сторони погодились. І тут підрядник не дотримав слова, щоб закінчити всі роботи до кінця 2008 року. Він розтягнув їх аж до 2010 року. Футбольне поле і нині не готове.

Іван Володимирович звинувачує всіх, крім себе. Це реакція самозахисту, реакція нерозуміння того, що своїми діями він підвів інших людей. А це вже не по-чесному, це вже несправедливо. Якщо людина дала слово, тим більше у бізнесі, вона повинна його дотримати, почала роботи – повинна довести їх до логічного завершення. Спочатку виконай свої зобов'язання, а потім вимагай від інших. Інакше з такими людьми в бізнесі ніхто не захоче мати справу.

У нас, в Україні, є таке прислів'я: яка корова багато мичить, вона мало молока дає. Яка людина багато говорить, мало робить. І я в цьому переконався. Іван Володимирович полюбляє багато говорити і обіцяти, а мало робити і шукати винних не в собі, а в інших. Чому я так кажу? Та тому, що Іван Володимирович в трьох випадках обіцяв, говорив і не дотримував слова. Це було сказано у присутності багатьох людей. В першому випадку він сказав: якщо довірите мені цей об'єкт, я виконаю всі роботи упродовж місяця-півтора. Іван Володимирович мав півроку – і роботи вчасно не виконав. Залишилось біля 20 тисяч гривень неосвоєних коштів, і він сказав, що закупить насіння трави, щоб засіяти футбольне поле, - і цього не зробив. Наприкінці 2009 року на нараді в першого заступника міського голови Стебника Богдана Івановича Асафата ним було сказано: якщо закупите насіння трави, то навесні я засію і закатаю футбольне поле і зроблю всі необхідні роботи, які треба зробити. І знову Іван Володимирович не дотримав слова.

Мені багато говорять, що Іван Володимирович – дуже гарна, контактна людина, з ним почуваєш себе комфортно. Це все так, він уміє гарно і багато говорити, швидко йде на контакт з людьми. Можна сказати: такий чоловік – душа всієї компанії. Але біда таких людей у тому, що вони хочуть усе охопити, все зробити, але в реальному житті це неможливо.

Тепер скажу на рахунок дренажу. Він зроблений добре і якісно, але працює не в такому режимі, як потрібно, тому що земля, яка завезена на стадіон, не тієї якості, що має бути. До неї не було додано торфу і піску. Коли йдуть дощі, виникають калюжі на футбольному полі, хоча дренаж працює непогано. Сама земля не в силі швидко пропускати воду в дренаж. Я сам переконався в цьому, бо під час дощу ходив по футбольному полю, і після дощу також, і вода на футбольному полі була. Дренажна система працює не так, як потрібно.

А це вже неякісно виконана до кінця робота, яка в кінцевому результаті змазує все решта, що зроблено добротно.

Іван Володимирович засипав трубу бокового дренажу від парку, яка була випущена в озеро. Тепер її важко відкопати. Погнув футбольні ворота, і ми змушені були повністю їх переробляти з нового матеріалу. А це за собою тягне відповідні витрати, затягує час. Чому я так детально про це кажу? Та тому, що Іван Володимирович усім говорить, як він якісно і добротно зробив усі роботи на нашому міському стадіоні. Це не зовсім так. Тепер Іван Володимирович нехай дає спростування, що він правий, а не ми. Нехай закінчить ті всі роботи, які мав зробити. В іншому випадку, якщо він звинувачує "Львівобленерго", то ми залишаємо за собою право написати відкритого листа керівнику цієї організації з

вимогою розібратись у використанні виділених коштів і пояснити нам, чому ми не отримали того, що нам обіцяли, а саме – якісне поле в повному обсязі.

Нарешті треба відповідати за свої зобов'язання і зробити все чесно і принципово, а не шукати винних на стороні.

**Осип Бандура, голова ГО «Спортивний клуб «Стебник»,
газета «Воля громади»**

Відділення Державтоінспекції Борислава повідомляє

У травні відділення ДАІ з ОАТ м. Борислава та АТІ зафіксовано 173 порушення правил дорожнього руху, із яких 2 стали причиною дорожньо-транспортних пригод. У обох випадках водії під час руху заднім ходом не переконалися, що маневр буде безпечним для інших учасників дорожнього руху, внаслідок чого допустили зіткнення з іншими транспортними засобами. Під час руху заднім ходом водій автомобіля ВАЗ-2107 по вул. С. Коваліва 14 травня пошкодив припаркований автомобіль, а 25 травня винуватцем такого ж зіткнення став водій автомобіля «Шевроле», який скоїв наїзд на автомобіль, що не рухався. В обох ДТП внаслідок зіткнення автомобілі отримали, механічні пошкодження.

Найчастішим порушенням з боку водіїв міста, які працівники ДАІ зафіксували протоколами про адміністративні правопорушення, виявилася експлуатація автомобілів без пройденого у визначені терміни технічного огляду. Таких виявилось три десятки. Як не прикро це константувати, але у місті почастишали випадки, коли при виявленні фактів експлуатації транспортних засобів без техогляду чи інших порушеннях правил дорожнього руху, водії поводяться неадекватно: намагаються звинуватити інспекторів ДАІ у вимаганні дачі хабара чи чинять злісний опір працівникам міліції при виконанні службових обов'язків.

У травні працівники міського відділення Державтоінспекції затримали за кермом у стані алкогольного сп'яніння 29 водіїв. На 27 водіїв складено протоколи про адміністративну відповідальність за порушення правил зупинки та стоянки. Ще 16 водіїв притягнуті до адмінвідповідальності за порушення правил обгону. Інспектори ДАІ склали 10 протоколів на водіїв за управління транспортними засобами без посвідчення водія, а 8 - за нехтування під час руху ременями безпеки. Маємо також шість порушень правил проїзду перехресть, чотири - перевезення пасажирів, один випадок випуску на лінію технічно несправного ТЗ, вісім порушень правил переїзду залізничних переїздів, п'ять порушень правил переїзду пішохідних переходів, три випадки навмисного забруднення проїжджої частини міських доріг та три порушення правил дорожнього руху з боку пішоходів. Працівники Державтоінспекції виявили та задокументували один факт видачі акту огляду на технічно несправний транспортний засіб. За керування транспортним засобом у стані алкогольного сп'яніння на підставі рішення суду працівники Державтоінспекції міста у травні вилучили водійські посвідчення у 3 любителів їзди напідпитку. На трьох водіїв-порушників правил дорожнього руху за рішенням суду накладено покарання у вигляді притягнення до виконання громадських робіт.

Державтоінспекція закликає водіїв та пішоходів бути особливо обережними та уважними на вулицях міста та автошляхах під час поїздок. Адже, як свідчить статистика, причинами виникнення аварій на дорозі є нехтування правилами дорожнього руху. Тож, шановні водії, пам'ятайте: дорога не терпить легковажності. Користуйтеся ременями безпеки. Як свідчить аналіз дорожньо-транспортних подій, що проводився в багатьох країнах світу, вірогідність смертельного наслідку для водіїв, які користуються такими засобами безпеки, зменшується в 2,11 рази, а для пасажирів - в 3,1 від загальної кількості ДТП. Аналогічні дані й щодо отримання водіями та пасажирями тяжких ушкоджень. Для тих, хто користується ременями безпеки, ризик загинути під час лобового удару зменшується в 2,3 рази, і в 5 разів - при перекиданні автомобіля. У багатьох випадках вони дозволяють водію не втратити контроль над авто, допомагають уникнути дорожньо-транспортної події або, принаймні, пом'якшити її наслідки. На дорозі бездумно не ризикуйте, не перевищуйте швидкості руху, дотримуйте дистанції, будьте зосередженими при проїзді населених пунктів, особливо в темну пору доби. При появі поблизу проїзної частини дітей, поведінку яких передбачити важко, виявляйте особливу обережність. Пам'ятайте, що дотримання правил дорожнього руху допоможе вам уникнути нещасних випадків на дорозі.

**Роман Садлівський, начальник відділення ДАІ з ОАТ м. Борислава, майор міліції,
газета «Нафтовик Борислава»**

ВІТАЄМО З ДНЕМ МЕДИКА ТА ДНЕМ МІСТА ТРУСКАВЦЯ!

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: Email: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».